

בשבת חנוכה א', הרבי אמר מאמר עמוק בענין מה שנרות חנוכה הם דוקא לאחר שקיעת החמה, והסביר את ההפרש שבין אצילות להאור שמתעלם ע"י הפרסא לבי"ע, ועיקר ענין של בריאת העולמות הוא בשביל עולם הזה הגשמי דוקא כמו שכתוב בתניא פרק ל"ח. והיה על זה שלושה טעמים והסברים מחולקים זה מזה, ענין של נרות המקדש שהיו בעוד יום דוקא ענין של נרות שבת ויום טוב שהם אחר שקיעת החמה דוקא. גם היו שיחות קצרות בהמשך לעניני המאמר.

בשבת חנוכה ב' היתה התוועדות ארוכה עד השקיעה ממש, כ"ק אד"ש עשה קידוש ואמר כמ"פ לחיים על כוסות מלאים וגדולים עד הסוף.

ואמר בתחילת ההתוועדות , וועל איך איבערזאגין א שטיקל מאמר פון צ"צ, ואמר עוד, וועט איר זיך ניט דארפן אויפשטעלין, און איך וועל זיך ניט דארפן אנשטרענגען, וועט זיין מיר גוט און אייך גוט.

אח"כ היתה שיחה ארוכה בהסבר הענין של הפסוק היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום אי' אלוקיך, בשיחה זו בכה כ"ק אד"ש בשעה שאמר הלשון הזה: פארוואס איז דמעותי לחם יומם ולילה, מפני באמור אלי כל היום אי' אלוקיך, ואמר מילא ביי דעם דאוונען, מילא ביי דעם לערנען, אדער ביי א פארבריינגעניש איז שטייט דאך יעדערער אין א תנועה פון עליה למעלה. אבער א גאנצן טאג איז ניכר אין דיר דער אויבערשטער, ובשעה שאמר המלים האלו התחיל לבכות בקול וישם את ידו על מצחו ועיניו ובכה כ"כ עד שחרדה ממש נפלה על כל העולם שהי' שם, ובשעה שבכה ועיניו ופניו היו מכוסות, אמר (בקול נמוך ושבור מצד הבכיות), ער דאוונט געשמאק, ער קומט אהיים קלייבט ער זיך אויס ביי דעם עסין א חלק יפה, און ער פילט א טעם אז עס פעלט זאלץ, דערזאלצט ער, איז וואס האט ער פאר א שייכות מיט דעם אויבערשטין, ער שיקט אוועק דעם אויבערשטין אין עומק רום, און ער איז אין עומק תחת, און ער האט נאך טענות פארוואס האט ער ניט קיין געשמאק אין דאוונען און פארוואס האט ער ניט קיין גוטין אפלייג אין לערנען און אז ער האט מקבלים טענה'ט ער פארוואס האט ער אויף זיי קיין השפעה ניט.

ואמר: ווען ער וואלט וויסן ווער ער איז, וואלט ווערן רעכט אלע קושיות. בשעה שאמר ווען ער וואלט וויסן ווער ער איז היתה בכי' נוראה? ועמוקה.

אח"כ אמר: (היינו באמצע השיחה הזאת), אין גמרא איז פאראן אז עס זיינען געווען צוויי בדחנים וואס האבן משמח געווען אידן, האט מען זיי דערפאר געגעבן עוה"ז און עוה"ב און עצמות ומהות א"ס ב"ה. איז וואס זאל איך מאכין אומעטיק, ואמר שיחה שמחה, וציוה לנגן נגון שמח ואמר אבער ער זאל זיין א ריר פון ארט.

רוצה ומוכרח הנני לקצר, אף שבשיחה זאת היו עוד כמה דברים, רק אכתוב לך דבר אחד מה שאמר לאיש א' פרטי, ציוה לו לומר לחיים על כוס מלא ואמר דער רבי איז דאך דער זעלבער נאר ער האט זיך אנגעטאן אין אנדערע לבושים און נאך אין העכערע לבושים און איידעלערע לבושים.

גם אמר שפעם סיפר דער מזריטשר מגיד לכ"ק אדה"ז איזה סיפור שהי' בו ענין של גילוי אליהו ואמר כ"ק אדה"ז כי הוא רוצה לראות אותו ואמר כ"ק אד"ש: איז ביי אלע נשיאים איז דאס שוין בגילוי נאר דאס דארף זיין למטה מעשרה טפחים.

כתוב מה קיבלת על מכתבך תשובה מכ"ק אדמו"ר שליט"א.

כתוב מה נשמע חדשות אודות ניירותיך

שלום פלדמן